

fritagelse, og han fandt det ganske urimeligt, at Halvdelen af Skatten skulde opretholdes som permanent. »Skal der overhovedet være nogen Mening i et saadant Skattekrav, maa man holde sig til de Opgaver, som Rentelettelsen dikterer, og fjerne uvedkommende Opgavers Løsning ved en saadan Beskatnings Provenu. Hvis man vil fritage .... smaa Ikke-Landbrugsejendomme for Skatten og samtidig give disse Rentelettelse, ja, saa bliver det at give baade i Pose og i Sæk.« — *Christmas Møller* (K. F.) ansaa den foreslaaede Skat paa Renteindtægt for »fuldkommen meningsløs og urimelig«. Ligesom Krag vendte han sig mod den Tanke, at Skatten til Dels skulde have en permanent Karakter, og han pegede paa, at den vilde ødelægge Beskæftigelsesmuligheder og gennem en Fordyrelse af Pengene modvirke Muligheden for Konvertering. Efter de Konservatives Mening var det meget naturligere, om man gik den indirekte Beskatnings Vej. — Retsforbundets Ordfører (*Hans Hansen / Rørby*) betragtede det som et slet Lovgivningsprincip »at ramme den enkelte Kapitalbesidder og støtte den enkelte Laantager«, og Partiet maatte derfor af rent principielle Grunde være fjendtligt indstillet overfor Lovforslag af denne Art. Der havde i øvrigt ikke været fornøden Tid til at sætte sig ind i og tage Stilling til Enkelthederne.

Baade Krag og *Christmas Møller* beklagede, at man ikke fra Regeringens Side havde ønsket de Forslag, som tog Sigte paa en Forhøjelse af Priserne paa Landbrugets Produkter, som krævede hurtig Gennemførelse, og hvorom der var Enighed i Landbokommissionen, sat i Forgrunden ved Forhandlingen om Kriseforanstaltninger. Dette gav *Indenrigsministeren* Anledning til en Bemærkning om, at der i Landbokommissionens Betænkning stod, at der *samtidig* med de øvrige i Indstillingen fremsatte Forslag skulde gennemføres en Fortsættelse af den ved Foraarets Rentelovgivning paa-begyndte Rentesænkning. »Der staar ikke noget om, at man gennemfører den øvrige Del af Landbokommissionens Forslag, og saa kan vi snakke Vinteren igennem om Rentesænkning. Vil man gøre dette, vil det være i Strid med Landbokommissionens Betænkning, i Strid med de Forudsætninger, hvorunder de, der har underskrevet denne Betænkning, er gaaet ind for den. Jeg tror nok, man kan sige, at de to forskellige Forhold, der er Tale om i Landbokommissionens Betænkning, Hævning af Prisen og Sænkning af Renten, hører sammen, og de kan heller ikke løses fra hinanden.«